

ara fa cent anys

Segon trimestre 1896

La vida municipal dels mesos d'abril, maig i juny del 1896, que analitzarem tot seguit, van transcórrer en un clima governat per la calma i la tranquil·litat després del conflicte que van protagonitzar l'alcalde del consistori, Joaquín París, i alguns dels regidors per la necessitat o no de cessar el secretari del seu càrrec. Com molt bé recordarà el lector, els intents del batlle no van arribar a bon port i, fins i tot, va renunciar de la seva responsabilitat al capdavant de l'ajuntament.

Així doncs, després d'aquest afer, la normalitat torna al consistori, amb la novetat que representa el fet que Juan Rubert ocupi la presidència del consistori després de la renúncia de París.

Pel que fa referència als temes que es tracten en aquest trimestre, cal destacar el d'hisenda, que va propiciar una picabaralla entre diversos regidors, tot i que no va passar d'aquí, i el tema de l'allistament dels quintos de la població.

HISENDA

El dia 10 de maig, el consistori va prendre la decisió de cessar José Barberà del seu càrrec de recaptador de les contribucions municipals, sense que es comuniquin, de moment, els motius que havien motivat aquesta dràstica decisió. En la mateixa sessió, es va decidir comunicar l'existència d'aquesta plaça vacant a través del butlletí oficial de la província, per tal que els possibles aspirants a ocupar-la es possessin en contacte amb el consistori.

A més, per tal que aquesta decisió no interferís en la marxa de la vida municipal, es va decidir nomenar un recaptador interí, Juan Girona Serra.

El dia 23 de maig, en una reunió extraordinària del ple del consistori es va informar que el recaptador cessat no havia presentat tots els justificants de la recaptació municipal dels exercicis econòmics del 1893-1894, 1894-95 i fins a l'1 de maig del 1896, de manera que se li van concedir vuit dies per tal que fes arribar tota aquesta documentació a l'ajuntament. Així doncs, podem sospitar que els motius que van produir el cessament de José Barberà van ser una mala gestió de les seves responsabilitats.

Al mateix dia també es va donar compte del fet que el recaptador interí tampoc havia presentat els justificants, i se li concedí el mateix període de temps per tal que acredités tots els documents que mancaven.

El darrer dia del mes va arribar la sol·licitud de José Rodríguez Pérez, veí de Valls, per optar a la plaça de recaptador de les contribucions municipals. L'aspirant es comprometia a aportar una fiança de 3.000 pessetes. Els regidors van posar a votació el nomenament de Rodríguez al càrrec, que va obtenir el suport de Juan Rubert, Juan Torrens, Antonio Pàmies i Francisco Girona. De la seva banda, José Català "no dijo nada", mentre que Juan Madurell es va manifestar en contra del nomenament i va demanar que la seva elecció "quedase sobre el tapete". Davant la negativa de la resta de regidors a acceptar aquesta proposta de Madurell, aquest "se ausentó de la sesión sin pedir permiso a la Presidencia, acto que el señor presidente y la mayoría de los señores concejales asistentes no aprobaron y seguidamente el concejal señor Català dijo que presentaba la dimisión del cargo de interventor y no habiendo en aquel momento mayoría legal para tomar acuerdo quedó pendiente de acuerdo a propuesta de la presidencia, que se dará cuenta a la sesión inmediata".

La dimissió de Català com a interventor es va aprovar el dia 7 de juny i la va justificar en el fet que li era "difícil de desempeñar por las muchas obligaciones que les pesan". El seu substitut serà Antonio Pàmies.

Però la polèmica sobre qui havia de ser el nou recaptador de les contribucions municipals no va finalitzar amb l'aprovació, per part de la majoria de regidors del nomenament del vallenc José Rodríguez, ja que el 7 de juny Federico Sans va demanar la plaça. La seva petició anava acompanyada del suport del regidor Madurell. Davant d'aquest fet, "se acordó nombrar a Antonio Pàmies i a don Juan Madurell" per tal que aclareixin aquest fet, ja que la plaça ja estava concedida. Ignorem les explicacions que va aportar el regidor per aquest fet, però no van provocar cap mena de mesura dràstica, motiu que ens impulsa a pensar que van ser satisfactòries per a la resta de companys.

En aquest sentit, podem entendre l'incident que va protagonitzar el regidor Madurell, que va abandonar la sessió en la qual es va aprovar el nomenament del nou recaptador, ja que ell tenia la intenció que ho fos Federico Sans, a qui va donar el seu suport per escrit en el moment que aquest va presentar la sol·licitud per ocupar la plaça. El que ens costa d'entendre és per què va arribar la petició amb el seu suport si sabia que la plaça ja estava concedida.

D'altra banda, altres aspectes relacionats amb el tema d'hisenda es van aprovar el dia 10 de maig, quan es va donar llum verda a diversos augments en els impostos que recapta l'ajuntament. Així, la contribució territorial patirà un augment del 16%, mentre que les cèdules personals pugen d'un 50%. L'impost que es recollia pel concepte de consums augmenta d'un 100%.

El 7 d'abril es va encarregar a la comissió d'hisenda la confecció del pressupost per a l'exercici econòmic actual. Finalment el darrer dels aspectes

---

relacionats amb l'economia municipal data del 7 de juny, quan es va posar en coneixement dels regidors que la diputació de Tarragona reclamava els comptes municipals del consistori. Per aquest motiu, es va acordar ordenar a l'excalde Joaquín París que els presentés al consistori abans de vuit dies. Concretament, l'administració provincial reclamava els comptes dels anys 1893-94 i 1894-95.

QUINTOS

El 2 d'abril es va decidir que Francisco Girona i el secretari representessin el consistori a l'acte de determinar les exempcions del servei militar que es faria el pròxim dia 11. D'altra banda, el 19 del mes següent es va notificar als responsables de l'ajuntament que la comissió provincial va deixar pendent de classificació el quinto José Isern Adserà perquè no es va presentar a l'acte de classificació. Isern no va poder assistir a aquest acte perquè es trobava pres a la presó de Barcelona, de manera que el consistori va lliurar una carta al director de la presó per tal que comunicés al jove alcoverenc que quan torni a ser lliure s'haurà de presentar a l'ajuntament d'Alcover per tal de ser classificat.

El darrer aspecte relacionat amb el servei militar data del 16 de juny, quan es va rebre una carta d'Antonio Escoté Vidal, acompanyada de les signatures de dos metges, en la qual s'afirmava que el jove Antonio Escoté Vidal havia estat declarat exempt de les seves obligacions militars perquè patia defectes físics, concretament una hèrnia, que l'impossibilitava per treballar. Els responsables de l'ajuntament van acordar que calia informar la comissió provincial sobre aquest particular. Fins al moment, la seva situació militar era la de "pendiente".

ALTRES

El 7 d'abril es va decidir que els col·legis electorals per als comicis de diputats a Corts serien les oficines consistorials, que estaria presidit per Juan Rubert, i l'escola de nens, responsabilitat de Francisco Girona.

El 13 d'abril, en una sessió extraordinària, es va nomenar "agente ejecutivo municipal" José Rodríguez Pérez, que també tenia el càrrec de recaptador municipal.

La vigília de sant Joan es va acordar, a petició de Francisco Girona, arranjar les fonts públiques per tal que no perdin aigua i comunicar a la Diputació "los malos servicios que viene prestando el peón caminero Juan Puig Roca". Segons el consistori, la major part del seu temps el dedica a treballar a la seva propietat i no fent la seva feina.

EDUCACIÓ

El 28 d'abril la junta provincial d'instrucció pública va comunicar al consistori que els mestres Francisco Serra i Francisca Mata havien de cobrar 275 pessetes anuals cadascun a partir del passat 8 de març.

D'altra banda, Teresa Garcia, mestra interina, va posar en coneixement de l'alcalde el fet que, des de fa un temps, es treuen les nenes de l'escola de pàrvuls, sense tenir l'edat que mana la llei, per portar-les a l'escola de Francisca Mata i, després, tornen a la seva escola. La mestra demana què ha de fer davant d'aquests casos.

Durant aquest trimestre es van convocar onze sessions, de les quals una no es va dur a terme (el 17 de maig) per manca de quòrum. D'aquestes reunions, dues van ser extraordinàries. Pel que fa referència a l'assistència dels regidors, Juan Rubert i Antonio Pàmies van ser presents a totes. Juan Torrens i José Català únicament se'n van perdre una. Juan Madurell es va assistir a 7, Pablo Company a 4 i Pablo Mateo va ser present a dues.

Finalment, cal destacar que entre els dies 13 d'aril i 10 de maig no es va convocar cap reunió perquè, segons les actes, no hi havia temes a tractar.

CORRESPONDÈNCIA

Pel que fa referència a aquest aspecte, el 8 d'abril es van produir dues baixes de propietaris d'activitats industrials: Antonio Pàmies Solé, que es dedicava al comerç de garrofes, i Joaquín París Casasús, que era adroguer. Al mateix dia es van produir dues altes: Antonio Pàmies Solé, que va dedicar-se a "especulador de los frutos de la tierra", de manera que no limita la seva activitat a les garrofes, i Juan Martí Serra, que va posar una adrogueria, substituïnt, possiblement, la de Joaquín París, que s'havia donat de baixa.

L'administració d'hisenda de la província va demanar que s'inclogués en la matrícula industrial els següents alcoverencs: Juan Martí Serra (adroguer), Magdalena Català (adroguera), Juan Barberà (carnisser), Valero Homs, Fernando Badell (terrisaire), Magdalena Català (fusteria), Antonio Garriga Camps (pastisser), Francisco Llàvera Trilla (orxater), Juan Girona Miret (adroguer), Pablo Valldosera, Catalina Ros (fusteria), Esteban Ferré (pastisser) i Joaquín París (adroguer).

El dia 5 de juny, la mateixa institució demana que s'inclogui a la matrícula industrial Juan Jové Espinach (carnisser) i José Bosch Gené (pastisser).

El dos de maig l'alcaldia de la Riba va fer arribar els papers d'embargament contra tres veïns d'Alcover, amb propietats al municipi ribetà, perquè no havien satisfet els impostos municipals.

El jutjat municipal va demanar al consistori que li proporcionés un quadre del rei, un timbre, sis cadires, un llibre per a la inscripció dels naixements i un altre per a les defuncions, a més de sis carpetes.

El 23 de maig el Govern Civil ordena que es paguin "como en justicia procede", les 1038,50 pessetes que la corporació deu a Francisco Sugrañes "por unos impresos servidos a este ayuntamiento". Tot fa pensar que Sugrañes va demanar la intercessió del governador per poder cobrar.

Cinc dies més tard, Francisco Recasens, capellà de la vila, va convidar el consistori a assistir a l'ofici religiós i a la processó que s'havia de fer per Corpus Christi.

Finalment, el 12 de juny, la delegació d'hisenda de la demarcació demana que es tornin els papers que es van fer arribar a la vila, de manera errònia, i que corresponen al municipi d'Alcover.

PERE MIRÓSOLÉ